తిరుపతికి ప్రయాణం

బొందల నాగేశ్వరరావు

మద్రాసు సెంట్రల్ బుక్కింగాఫీసంతా గందరగోళం. అసలు 'క్యూ' సిస్టమే సరిగ్గా లేదు. క్యూలో నిలబడ్డ పాతిక మంది పైపై బడుతున్నారు టిక్కెట్లకు.

ఇంకో మూడు నిముషాలకు తిరుపతి ప్యాసింజర్ పదకొండో ప్లాట్‌ఫారంనుండి బయలుదేరుతుందని అప్పటికే పదిసార్లకు పైగా అనౌన్స్ చేశారు.

'ఇక లాభం లేదు. నా ముందున్న ఆరుగురికి టిక్కెట్లు యిచ్చేలోపల రైలెళ్ళిపోతుంది. ఇంతలో—ఇందులో—ఈ క్యూలో యెందరెన్ని టిక్కెట్లో! మరలా చిల్లర పంచి యివ్వాలి. అబ్బా! ఎలాగైనా ముందుకు పోతేనే ఈ రైల్లో తిరుపతికి చేరగలను' అనుకొంటూ ధర్మారావు బలవంతాన ఆరుగుర్ని నెట్టి తొలగేసుకొని అన్యాయంగా బుక్కింగ్‌లోకి పది రూపాయల నోటు పోనిచ్చాడు. 'ఏమండోయ్ తిరుపతి కో టిక్కట్టు'ంటూ.

బుక్కింగ్ క్లర్కు నోటునలా తీసుకొని టిక్కెట్టు, చిల్లర కిటికీగుండా బుసలు గొడుతూ బావురుపిల్లిలా లోనికి చూస్తున్న ధర్మారావు చేతిలో పెట్టాడు.

బుక్కింగ్ దగ్గరనుండి బలవంతంగా బయటికి దూసుకొని ఆ క్యూ వంక అదో విధంగా వ్యంగ్యధోరణితో, వీరస్వభావంతో ఓ చూపు విసిరాడు తనలో తానే గర్వపడుతూ తనేదో సాధించినట్లు ధర్మారావు.

అందరూ, 'భలే పెద్దమనిషివే లేవయ్యా! అప్పం సినిమాలో రాజనాల గుణాలే నీలో అతికాయి' అన్నట్లు కోపంతో ఏహ్యంగా పళ్ళికిలించి చూచి ముఖాలు విరిచారు.

జవాబుగా, 'క్షమించండి' అన్నట్లు రమణారెడ్డిలా నవ్వి నడక సాగించాడు పదకొండో ప్లాట్‌ఫారానికి.

పంచె వూడేట్టుంది. దాన్ని ఎడమచేత్తో పట్టుకొని ఎయిర్ బ్యాగ్‌ని కుడిచేత్తో ప్రక్కకు త్రోసుకొంటూ వాచీ చూచుకొన్నాడు. ఇంకో నిముషమే వుంది రైలు కదిలేందుకు. ఇప్పుడు పరుగు ప్రారంభించాడు పదకొండో ప్లాట్‌ఫారానికి.

ఫ్లాస్కు టపా, టపా కొట్టుకొంటుంది మెడలో. గుండె ధడ, ధడా మంటుంది సిగ్నల్ చూస్తుంటే. జర్రున జారాడు. 'అబ్బా...! పనిరాని పిచ్చి వెధవలు అరటి

తొక్కాలు యిక్కడే పారెయ్యాలి... మనసులోనే గొణుక్కొన్నాడు.

గార్డు విజిల్ యిచ్చాడు. 'అబ్బో...! రైలెళ్లిపోయేలా వుందే...' లేచి కుంటుతూ మూడడుగులు వేశాడోలేదో వెనుకే వస్తున్న ఓ అమ్మాయి యెక్కడో మాస్టా స్లిప్పర్ తొక్కేసింది. పడబోయి తమాయించుకొని నిలబడ్డాడు ధర్మారావు.

'సారీ సార్' అంటూ స్లిప్పర్ తెగింది కూడా సరిగా చూడకుండ ముందుకెడుతూ వుందావిడ.

'నెవర్ మైండ్' విధిగా అనేసి తెగిన స్లిప్పర్ యిక లాభంలేదని అక్కడే వదేసి 'నాలుగుంచుపావలా నష్టపెట్టిందా నవ నాగరిక నగిషీ బొమ్మ'ని ఓ ప్రక్కనుకొని 'ఫర్వాలేదులే అమ్మాయే కదూ' అని మరో ప్రక్క మురిసిపోతూ నడిచాడు.

గార్డు పచ్చ జెండా వూపుతున్నాడు. వెనక్కి తిరిగి చూస్తే తెలిసింది. ఎదురుగా వడదివస్తున్న పోర్టర్ నెత్తిన బెడ్డింగు వుండడంతో ముందు సిగ్నల్ కనబడలేదివ్వాడు. ఇంకో రెండడుగులు దాటుతూనే కాఫీ టీ అడ్డొచ్చిపడిందది. అక్కడ అత్యవ తుత్సంగా కాఫీ తాగుతున్న వ్యక్తిని గుద్దుకోడంతో కోటు తడిసిపోయింది. 'ఏంటయ్యా! ప్రక్కగా నిలబడి తాగొచ్చుగదూ' విసుక్కొన్నాడు ధర్మారావు. తుడుచుకొంటూ నడిచాడు.

ముందు రైలు కూతేసి కదిలింది—

'హమ్మయ్య' ఇనుపచువ్వ పట్టుకొని లోపల కాలు పెట్టాడు.

'బాబూ కొద్దిగా సర్దుకొంటారా కూర్చొంటాను' నల్లగా, లావుగా, ఎత్తుగా, గళ్లుచొక్కాతో, సైటు పాంటుతో కిటికీ వద్ద పెద్ద దెయ్యంలా దొంగ చూపులు చూస్తూ యెదురు సీటు మీద కాళ్ళుంచుకొని సిగరెట్టు దమ్ములాగి వదులుతున్న తన్ని అర్థించాడు ధర్మారావు.

'లేదు పోవయ్యా! అదింకో మనిషిది' గుడ్లురిమి చూచి విసుక్కొన్నాడు గళ్ల చొక్కావాడు.

చూచిన ఆ చూపుల్లో 'మరోసారి అడిగితే నీపీక నులిమిపారేస్తాను'అన్నట్లుంది ధర్మారావుకి.

'క్షమించు బాబూ నేనలా కూర్చొంటానులే' ఆయన భయపడ్డాడు.

గళ్లచొక్కావాడు అంతకుముందే తెలుగులో యింకోకనితో మాట్లాడుతుంటే విని సీటిస్తాడన్న నమ్మకంతో అడిగాడు ధర్మారావు. గళ్లచొక్కావాడలా విసురు కొంటాడని తెలిసివుంటే అసలు నోరు కూడా తెరచేవాడు కాదాయన.

గుక్క వదలకుండా తాగుతున్న సిగరెట్టు పొగ తనచుట్టూ చుట్టుకోడంతో ఎడమ చేత్తో విసురుకొంటూ ప్రక్కకు తొలగి క్రింద కూర్చొనివున్న ముసలాడి కర్ర తట్టుకొని పడబోయాడు. సిగరెట్టు పొగతో పోటీపడుతున్నట్లు చుట్ట పొగ వదులుతున్న ముసలాడు 'నూసెళ్లండి బాబయ్యా'ని ప్రక్కకు తిరిగి కిటికిలోకి పుమ్మివేశాడు. అది గళ్లచొక్కా వాడిమీద పడింది.

'బతికించావ భగవంతుడా! విలాగో పుమ్మి నామీద పడకుండ చేశావ్' అనుకొంటూ అక్కడ చుట్టా— సిగరెట్టు పొగ ఢీ కొట్టుకొంటుంటే కొంత ముందు కెళ్లి 'బాబూ కొద్దిగా సర్దుకొండి. నేనూ కూర్చొంటాను' అన్నాడు ధర్మారావు, ఆ జంట తెలుగువాళ్లని కనిపెట్టేందుకు యిట్టే పట్టలేదాయనకు.

'అవంతా స్థలం కదటండీ' మొదట కోపంతో విసుకొన్నారు పెళ్లయిన కొత్త జంట.

'ఎంయిర్‌కోసం బాబూ అడుగుతోంది. చెప్పవమ్మా కూతురా అల్లుడికి' బతిమాలాడు. బంధుత్వం కలుపుకొన్నాడు.

'పాపం! ముసలాడండీ' ప్రక్కకు జరిగింది కూతురన్నందుకు ఐస్పైపోతూ, ఆమె జాలి హృదయంతో. విసుక్కొంటూనే జరిగాడు అల్లుడు.

ధర్మారావుని ఎవరైనా ముసలాడంటే ఒప్పుకోడు. అయితే పరిస్థితులనుబట్టి ఆ సమయంలో ఒప్పుకోవల్సివచ్చింది.

దర్జాగా యాభైయ్యైదు వంది ఇరవై య్యైదుకు తగ్గి హిందీ హీరో ఫోజులో కూర్చొని గళ్లచొక్కావాణ్ని ఒక్కసారి చూశాడు. గళ్లచొక్కావాడు ఎందుకో నవ్వుతున్నాడల్లా మరోసారి గుడ్లురిమి చూడ్డంతో 'ఛీ...పోరా దొంగవెధవా! ఎందుకలా చూచి భయపెడతావ్' అనుకొని క్రింద కూర్చొనివున్న ముసలాడి పైకి దృష్టి మళ్లించాడు.

ముసలాడు ప్రక్కనే ఒకతను చదువుతున్న విజయచిత్ర అక్కినేని జ్యోతిలక్ష్మి

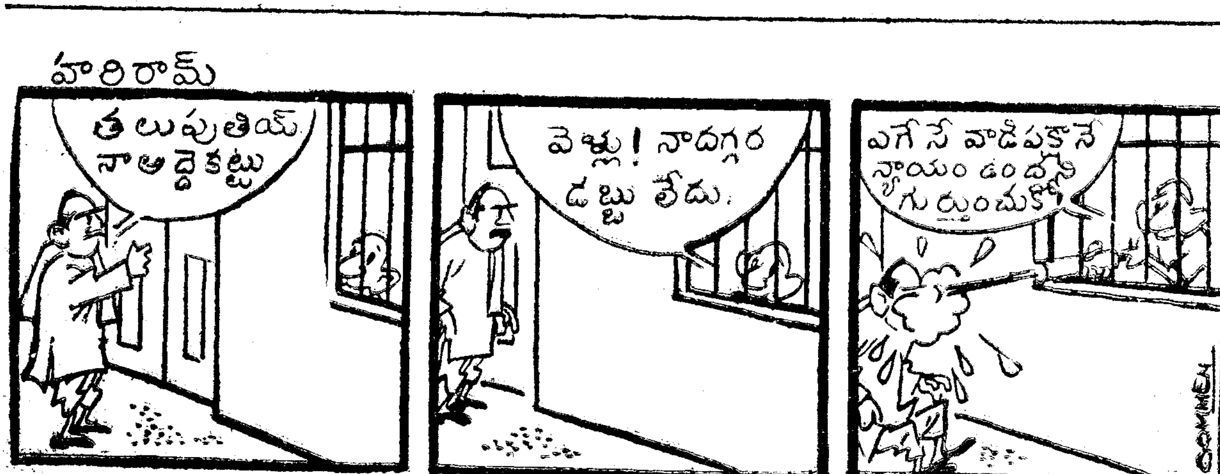

గేయాల రచయితలకి మనవి

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికకి గేయాలు పంపేవారు వీలయినంతవరకూ 15 పంక్తులు మించనివి పంపగోరుతాము.

—సంపాదకుడు.

రేడియో మెకానిజం

తెలుగు చదువగల ప్రతి ఒక్కరు ఇంటి వద్దే వాల్వు మరియు ట్రాన్సిస్టర్ రేడియోల మెకానిజం సులభముగా నేర్చుకునే విధముగా రూపొందించిన తెలుగు పుస్తకములు, ఇంకను పలు సంస్కరణలతో ద్వితీయ ముద్రణాలుగా వెలువడ్డాయి. వెల రు. 23/— ఇట్టి పుస్తకములు హిందీ, ఇంగ్లీషులో రు. 20/—.

సుభాష్ రేడియో హౌస్,
నకిరేకల్, నల్లగొండజిల్లా (A. P)

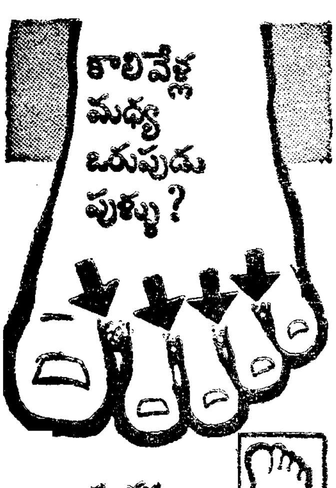

తిరుపతి ప్రయాణం

బొమ్మను చూచి చిరిగివున్న తన చొక్కాను సర్దుకొని సగం విరిగిన దువ్వెన ముక్కను జేబులోంచి తీసి తల దువ్వుకొన్నాడు. మరలా ఆ బొమ్మనే చూస్తూ వుండి పోయాడు.

అదంతా తదేకంగా చూచి మనసులోనే నవ్వుకొన్నాడు ధర్మారావు. తనూ ఒక్కసారి తలను ఎడమచేత్తో తగిలీ తగలనట్లు సర్దుకొని కోటుజేబులో వున్న ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ బయటికితీసి దాన్ని చదవడంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

ధర్మారావు పేరుకే ధర్మారావు. ధర్మమంటే అర్థం తెలీదు. పైసా దొరికితే పది ముళ్లు వేస్తాడు. ఒకర్నిగూర్చి బాధపడ్డు. తను బాగా బతికితే చాలు.

కొడుక్కి డిగ్రీ పూర్తి అవుతూనే పైసా లంచంలేకుండ ప్రభుత్వోద్యోగం దొరికి పదివేల రూపాయల కట్నంతో వధువు ఇంటికొస్తే శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారికి తిరుమలకొచ్చి కానుగ్గా (ఆయన దృష్టిలో లంచం) ఇరవయ్యో, ముప్ఫయ్యో ముట్టజెప్పి తలవెంట్రుకలిస్తానని ఎప్పుడో ఒప్పుకొన్నాడు.

ఆ వెంకటేశ్వరస్వామి దయవల్లే కొడుకు డిగ్రీ పుచ్చుకొన్నాడు. మూన్నెళ్లు తిరక్కముందే పైసా లంచం లేకుండా ఓన్లీ రెకమండేషన్‌తో ప్రభుత్వోద్యోగంలో చేరాడు.

పదివేలరూపాయల కట్నంకోసం కొడుక్కి పెళ్లిచేయదలచుకొన్న ధర్మారావు బీరకాయ పీచులా అల్లుకపోయిన బంధుత్వంలో బోలెడమ్మాయిలున్నా బయటి అమ్మాయిని వెతకాల్సి వచ్చింది. వెతికాడు.

ఆఖరికి మెట్రిక్ ఫైనల్ పూర్తి చేసిన భీమశంకరంగారి ఏకైక పుత్రికను తనింటి కోడలుగా చేసుకోదలచుకొని అనుకొన్న పదివేలరూపాయల కట్నంలోంచి అయిదువేలు అడ్వాన్సుగా తీసుకొన్నాడు.

అయితే కూతురు పార్వతికిమాత్రం కట్నమంటే పడని కరణం కోదండ రామయ్యగారితో వియ్యమందీ మాస్టరు డిగ్రీ ప్యాసైన ఆయన కొడుక్కి కట్టబెట్టి చేతులు కడుక్కొన్నాడు నిశ్చింతగా. మాటవరుసకు యెవరైనా 'ధర్మారావు గారూ! మీ పార్వతికి యెంతకట్నమిచ్చి పెళ్లి జరిపించార' అడిగితే 'కరణం కోదండ రామయ్యగారికి కట్నమంటే గిట్టదయ్యా! నా తృప్తికోసం ఓ అయిదువేలు యివ్వబోతే వద్దన్నారు' అని చెప్పి దానివెంటనే 'ఇదిగో చూడండి! నా కొడుక్కికూడా నేను కట్నమడుగ దలచుకోలేదు. అయితే వాన్ని అద్దం రూపాయలే పోసి డిగ్రీ పూర్తి చేయించినందుగ్గాను ఏదో కొద్దిగా పదివేల రూపాయలు కట్నం డిమాండ్ చేస్తున్నాను' అని చెప్పుకొని నవ్వేవాడు.

అనుకొన్న ఆ రెండు జయప్రదంగా జరుగుతున్నాయ్. కనుక ముహూర్తం పెట్టుకోకముందే తన మొక్కుబడి ప్రకారం తప్పక తిరుపతికి ప్రయాణం కావల్సి వచ్చింది ధర్మారావు.

ఇంటివద్ద బయలుదేరేప్పుడు కొడుకు తన పేర వందరూపాయలు హుండీలో వేయమని చేతికిచ్చాడు. ఆ డబ్బు అలాగే ఎయిర్ బాగ్‌లో వుంచేసుకొని 'మొత్తానికి వెంట్రుకలు ఒప్పుకొన్నారురా'ని చెప్పి నవ్వేశాడు. పుత్రరత్నం అలాగే చూసి వూరుకొన్నాడు.

'ఏమండీ! మన పార్వతికి మగపిల్లాడయితే అర్ధమ్నూట పదహార్లు హుండీలో వేస్తానని శ్రీ తిరుమలస్వామికి ఒప్పుకొన్నాను. వీటిని కూడా తీసుకోండ'ని చేతికిచ్చిన అర్ధమ్నూట పదహార్లున్నూ ఎయిర్‌బాగ్‌లో వుంచేసుకొంటూ 'ఏమేవ్! వాళ్ళకు కొడుకు పుడితే మనకేం యిక్కడ జరిగిపోదులే. ఆ మొక్కుబడేంటో అల్లుడికి జాబు వ్రాసి తెప్పించుకొని ఆ తిరుమలస్వామికి చెల్లించుకో' అని చెప్పి చక్కా బయలుదేరాడు 'ఈ డబ్బు మొత్తానికో లేగదూడను కొనుక్కోవచ్చులే' అనుకొంటూ. సతీమణి ముఖం తెల్లబోయింది.

అదంతా ఒక్కసారి తలచుకొని మెల్లగా నవ్వుకొన్నాడు. అప్పటికే పదిసార్లు ఎయిర్ బాగ్ తెరచి డబ్బుని చూసుకొన్న ధర్మారావు పదకొండోసారి కూడా చూసుకొన్నాడు. అదంతా గళ్ళచొక్కావాడు గమనిస్తూనే వున్నాడు.

రైలాగింది—

'ఇదేస్టేషనండీ' అడిగాడు గళ్ళచొక్కా వాడు అల్లుళ్ళో.

—'అరక్కోణం' అప్రయత్నంగా జవా

ఇచ్చాడు అల్లుడికన్నా ముందు ధర్మారావు.

'నిన్నా అడిగింది' అన్నట్లు వురిమి చూశాడు గళ్ళచొక్కావాడు.

'క్షమించు బాబూ! చెప్పింది నాదే తప్పు' అన్నట్లు భయపడి తల త్రిప్పుకొని, 'ఏమిటి వేధన ప్రతి విషయానికిలా భగ్గున మండిపోతాడు' మనసులోనే గొణుక్కొన్నాడు ధర్మారావు.

గళ్ళచొక్కావాడు దిగి కాఫీకార్ వద్ద కెళ్ళి నిలబడ్డాడు. అంతకుముందే ముసలాడు బండి దిగి వెళ్ళిపోయాడు.

'ఇక్కడెంతసేపాగుతుందండీ బండి?' అల్లుడి ప్రశ్న.

'పావుగంటాగుతుంది. ఇప్పటికే ఒకటింబావుగంట లేటల్లుడు. కనీసం ఇక్కణ్ణుంచి వినిమిదిం ముప్పావుకైనా బయలుదేరికావాలి. ఆఁ...ఎటూ నేను తిరుపతికి చేరేవరకు ఖచ్చితంగా మధ్యాహ్నమయ్యేలా వుంది' వాచీ చూసి చెప్పాడు ధర్మారావు.

'పారూ! ఏదీ అమ్మ టిఫినిలో పూరీ లుంచిందన్నావే' భార్యతో అన్నాడు అల్లుడు.

'అవునండీ' కూతురు టిఫిన్ని బయటికి తీసింది. అరిటాకులో రెండుంచి భర్తకిచ్చింది. తనూ రెండు తీసుకొంది. తింటున్నారు—

ధర్మారావుదగ్గర డబ్బుంది. బయటికెళ్ళి యేమైనా కొని తినాలనుకొన్నాడు. మనసు రాలేదు. డబ్బు పోతుందనే చింత. కూతురెలాగైనా రెండు పూరీలు యిస్తుందనుకొన్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ తింటుంటే చూస్తూ ఒక్కసారి గుటక మ్రింగాడు అది గమనించింది కూతురు.

'క్షమించండి బాబాయ్! మీ సంగతే మరచిపోయాం. ఇదిగో ఈ రెండు పూరీలు తీసుకోండి' ఇవ్వబోయింది.

'వద్దమ్మా. వద్దు' మనసులో తీసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యమే. అయితే సిగ్గొకటి అడ్డుపడింది.

'ఫర్వాలేదు తీసుకోండి' అల్లుడు తీసి చేతికిచ్చాడు.

ధర్మారావు నవ్వి ఎడమచేతిలో వుంచుకొని కుడిచేత్తో పూరీ ఓ ప్రక్క విరిచి నోటిలో వేసుకున్నాడు.

'పారూ! ఆ మరచెంబిలా యివ్వు. నీళ్ళు తెస్తాను.'

అల్లుడు చెంబు తీసుకొని కొళాయివద్ద కెళ్ళాడు. కాఫీకార్‌వద్ద గళ్ళచొక్కావాడు కాఫీతాగడులా వుంది. యిప్పుడు సిగరెట్టు పీల్చేస్తున్నాడు.

'అమ్మా! నీపేరు పార్వతా' అప్యాయంగా అడిగాడు అప్పుడే రెండు పూరీలు తిని అరిటాకుతో చేతిని తుడుచుకొంటూ ధర్మారావు.

'అవును బాబాయ్! నా పేరు పార్వతి. మావారు 'పారూ' అంటారు.' ఖాళీటిఫిన్ని ప్రక్కనుంచింది.

'నా కూతురిపేరు కూడా పార్వతే నమ్మా. పోలికలు వేరైనా అచ్చం నా కూతురి గుణగణాలే నీలో అతికాయంటే నమ్ము.'

కూతురు నవ్వుకొంది. మరచెంబుతో నీళ్ళు తీసుకొని లోపలికొచ్చాడల్లుడు. నీళ్ళు తాగారు ముగ్గురూ.

'పార్వతమ్మా! ఈ కాఫీ తీసుకో' ఫ్లాస్కులోంచి ప్లాస్టిక్ గ్లాసులో పోసి చేతికివ్వబోయాడు ధర్మారావు.

'ఏమిటి బాబాయ్ మీరు' కూతురి పెదాల మీద నవ్వు తొంగి చూసింది.

'ఫర్వాలేదు తీసుకో. పెద్దవారు ఇచ్చేప్పుడు వద్దనకు' అల్లుడన్నాడు గ్లాసు తీసుకొంటూ.

గట్టిగా వద్దంటే సరిపెట్టుకోవాలనుకొన్నాడు ధర్మారావు. వీలుపడలేదు. గ్లాసు మూడుసార్లు కాఫీతో నిండింది. మొదటో ఫ్లాస్కు ఖాళీ అయింది.

గార్డు విజిల్ యిచ్చాడు. రైలు కూతేసింది. పట్టాలమీదున్న చక్రాల బ్రేకులు సళ్ళ వదిలాయి. గళ్ళచొక్కావాడు యెక్కి కూర్చొన్నాడు.

రైలు వేగం పుంజుకొంది. స్టేషన్లు వెనక్కెళ్ళిపోతున్నాయ్.

'అల్లుడూ! ఏమిటి బండిలో లైట్లు సరిగా వెలగడం లేదు.' కళ్ళు మూసుకుపోతున్నాయ్ ధర్మారావుకి.

'అవునండీ. డైనామో వీక్ అయి వుంటుంది' పైకొక్కసారి చూసి సర్దుకొని కూర్చొన్నాడు అల్లుడు ఆవులిస్తూ. కూతురెప్పుడో నిద్రపోయింది.

'జాగ్రత్త బాబూ! ఆదమరచి నిద్రపోకండి. మీకు బెడ్డింగు, సూట్‌కేసు వగైరాలు చాలా వున్నాయ్. నాకేం భయం లేదనుకో! అయినా నా దగ్గర ఈ ఒక్క ఎయిర్‌బాగ్, ఫ్లాస్కు తప్ప ఏముందిలే!' ఎయిర్ బాగ్‌ని ఒక్కసారి చూసుకొని

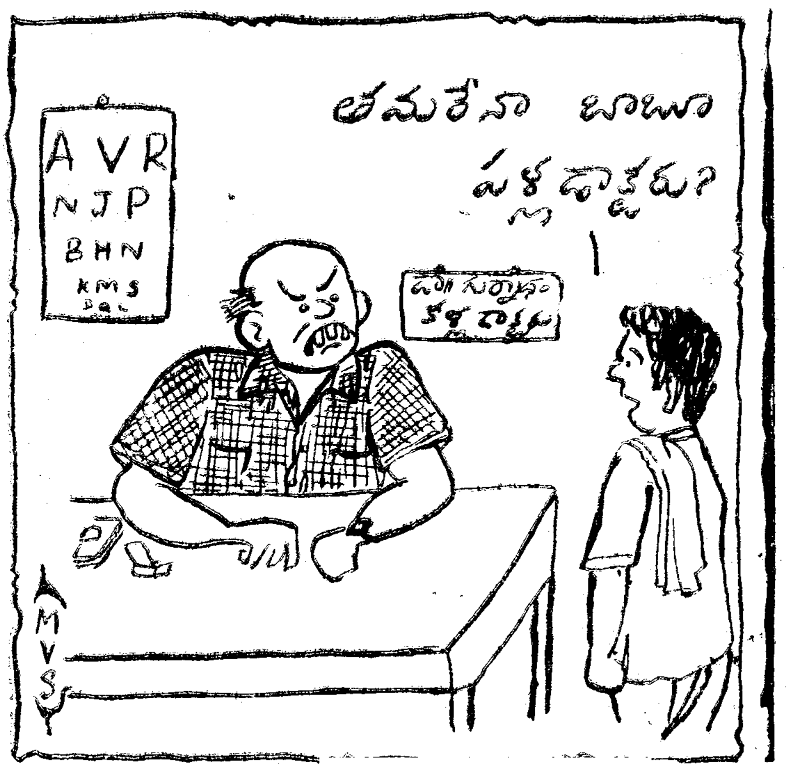

తిరుపతి ప్రయాణం

గళ్ళచొక్కావాణ్ని చూశాడు. గళ్ళచొక్క వాడు నిద్రపోతున్నట్లా వుంది కళ్ళు మూసుకొని వున్నాడు—ధర్మారావూ కళ్ళు మూసుకొన్నాడు.

రైలాగింది—

అందరూ దిగి వెళ్ళిపోతున్నారు. ఎవరో తట్టి లేపినట్లు దిగ్గున లేచి కళ్ళు నులుపుకొన్నాడు ధర్మారావు.

'పార్వతమ్మా' చూశాడు. ఎవరూ లేరు తను తప్ప.

'ఇదే వూరు' కిటికీలోంచి బయటికి చూశాడు. అది తిరుపతిలా వుంది ప్లాట్ ఫారం మీదున్నవారు తొంబది శాతం గుండ్లు చేయించుకొనున్నారు. కొందరు నిద్రపోతున్నారు. కొందరు కూర్చొని కునికిపాట్లు పడుతూన్నారు. ఏదో బండికోసం నిరీక్షిస్తున్నారు మరి కొందరని వాళ్ళ చూపులు తెలుపుతున్నాయ్ ధర్మారావుకి. తిరిగి ప్రక్కకు చూశాడు. గుండె ఝల్లుమంది. మెడతో ప్లాస్కు ఒక్కసారి అటూ—ఇటూ ఆడింది. క్రింద చూశాడు. ఎయిర్ బాగ్ టేప్ తెగి ముందు పడుంది. తెరచి చూశాడు. అందులో ఓ కాగితం మడతపెట్టుంది. గుండాగినంత పనైంది ధర్మారావుకి. కాగితాన్ని విప్పి చూశాడు. మడతలో పది రూపాయల నోటు ఒకటుంది. గుండె వేగంగా కొట్టుకొంది—

ధర్మారావుగార్కి !

క్షమించండి. పదిసార్లుకుపైగా ఎయిర్ బాగ్ని చూచుకొని తోటి ప్రయాణీకులకు జాగ్రత్తలు చెప్పినప్పుడే ఈ ఎయిర్ బాగ్లో ఖచ్చితంగా డబ్బుంటుందని గుర్తించాను. మనతో ప్రయాణంచేసిన ఆ జంట తిరుపతికి ముందు స్టేషన్లోనే దిగి వెళ్ళిపోతూ చెప్పి వెళ్ళాలని కాబోలు మిమ్మల్ని తట్టి లేపారు. మీరు గాఢనిద్రలో వుండడంతో లేవలేకపోయారు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

ధర్మారావుగారూ! ఈ సమయం చూచుకొని మీ దగ్గర ఈ డబ్బు దొంగిలించినందుకు...కాదు ... తీసుకొన్నందుకు నన్ను క్షమించండి. నేనూ శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వాములవారికి మూటుపదహార్లు మొక్కుబడి ఒప్పుకొన్నాను. కాని ఆ రోజు కలిసిరానందుకు దుఃఖించి చివరికి కేవలం ఆ వేంకటేశ్వరస్వామి దర్శన నిమిత్తమే తిరుపతికి బయలుదేరాను. అయితే నా అదృష్టం పండడంతో మీ దురదృష్టవశాత్తు మీ ద్వారా నా కొరత తీరింది. మీరు తీర్చినందుకు సంతోషిస్తున్నాను. ఇదిగో... ఈ మడిచి వుంచిన జాబులోని పది రూపాయలు మీ తిరుగు ప్రయాణానికి.

ధర్మారావుగారూ! నేను తిరుమలస్వామికి మొక్కుబడి వున్నాను. మీరూ ఆ స్వాములవారికే మొక్కుబడి వున్నారు. అంచ కని మనిద్దరిలో ఎవరు మొక్కుబడి చెల్లించినా అదా శ్రీనివాసుడికే చెల్లుతుంది. మరేమనుకోకండి. వీలైతే ఈ డబ్బు యింకో సంవత్సరానికైనా మీ అడ్రసుకు మనియార్డరు చేస్తాను. నా అడ్రసు కూడా మీ కప్పుడే రాస్తాను. మీ అడ్రసు నాకెలా తెలిసిందంటారా... ఇదిగో...మీ ఎయిర్ బాగ్ మీదే వుందిగా! నన్ను మరోసారి క్షమించండి.

సెలవు,

ఇట్లు,

శ్రీ తిరుమలస్వామి భక్తుడు.

జాబంతా చదువుకొన్నాడు. తనొకటి తలిస్తే దైవమొకటి తలచిందనుకొన్నాడు. 'లేగదూడను కొనవలసిన డబ్బు గళ్ళచొక్కావాడు...' మనసులోనే గొణుక్కున్నాడు. దుఃఖంతో విస్తుపోతూ తిరుగు టిక్కెట్టు కొనుక్కొని రైలెక్కి కూర్చొన్నాడు ధర్మారావు. ●

అంకితం : నన్నూ ఓ రచయితగా మార్చిన
నా మిత్రుడు గుడిమెట్ల
వెన్నయ్యకు. —రచయిత